

О. 1) Да ходимъ въ черквѣ на общественно Богослуженію и поученіе въ слово Божіе.

2) И дома такожде да ся занимаваме съ молитвѣ и чтеніе, или съ душеспасителны разговоры,

3) Да посвящавамы Богу чясть отъ свое-то иманіе, и да го употрѣбляваме на нужды-ты на черквѣ-тѣ и на служащы-ты ѱ, и на благотвореніе на нѣмотны-ты, да посѣщавамы болны и затворены въ тѣмницѣ, и да правимъ другы работы отъ Хрїстіанскѣ любовь.

П. *А не шрѣбва ли да правимъ шакыва работы и въ рабошны дни?*

О. Добрѣ е, кой-то може да прави това. А кому-то прѣпятствувать работы-ты, той е длѣженъ да освящава поне праздничны-ты дни съ такыва работы. А да ся молимъ непрѣмѣнно трѣбва всякой день утрѣнна и вечеръ, прѣдъ обѣдъ и вечерѣ, и послѣ тѣхъ, и колко-то е възможно, при начинаніе и сврѣшяніе всякѣ работѣ.

П. *Що шрѣбва да мыслимъ за шья, кои-шо въ праздничны дни си позволявашъ разврашны игры и зрелища, свѣшскы пѣсни и невоздрѣжностъ въ ѳденіе и шьяніе.*

О. Такыва чловѣци много оскрѣбвяють свято-сть-тѣ на праздницы-ты, защо-то кога невинны-ты и полезны за врѣмянный животъ работы сѣ не приличны на святы-ты дни: то колко повече бесполезны-ты, плѣтеки-ты и порочны-ты работы?

П. *Кога чешверша-ша заповѣдъ казва за шесты-дневно-шо рабошаніе, шо не осѣжда ли шья оныя, кои-шо нищо не рабошашъ?*

О. Безъ съмнѣніе осѣжда оныя, кои-то въ прѣсты-ты дни ся не занимавать съ работы, приличны на званіе-то имъ, нѣ прѣминувать врѣмя-то си въ праздность и разсѣянность.